

ningsinstituttets publikationer. Den del af undersøgelserne, der omfatter sygdomstilfældes forekomst og varighed, er således offentliggjort i publikation nr. 49: De sociale udførelser. *)

Undersøgelsen er opbygget som en repræsentativ landsomfattende stikprøveundersøgelse ved, at 2381 personer mellem 18 og 66 år er interviewet om deres sociale forhold i månederne juli, august og september 1966, og kun sygdomstilfælde, der er påbegyndt i denne periode, er medregnet.

Spørgsmål 5:

Det ønskes oplyst, hvor stor en del af udgiftsstigningen, der vedrører ophævelsen af varighedsbegrænsningen, samt hvor stor en del der vedrører ophævelsen af karensdagene. Hvor stor vil udgiftsstigningen blive, hvis man fastholder regeringens lovforslag bortset fra, at der bibeholdes 3 karensdage, i hvilken forbindelse det bedes oplyst, hvor stort beløb henholdsvis 1., 2., og 3. karensdag repræsenterer.

Svar: **)

Merudgiften ved ophævelsen af varighedsbegrænsningen er skønnet til ca. 230 mill. kr. Heraf vil ca. 110 mill. kr. hidrøre fra varighedsbegrænsningens ophævelse i den gældende ordning for lønarbejdere, medens ca. 90 mill. kr. vil blive udbetalt som dagpenge til funktionærer og tjenestemænd, der er syge ud over 1 år.

Afskaffelse af 6 dages karenstid for lønarbejderne skønnes at medføre en merudgift på 240 — 250 mill. kr., medens merudgiften ved afskaffelse af 3 dages karenstid ved ulykkestilfælde anslås til ca. 30 mill. kr., således at de samlede merudgifter ved karenstidens ophævelse bliver ca. 275 mill. kr.

Indføres der karenstid, vil udgiftsstigningen formindskes med følgende beløb:

Ordning med 1 karensdag:

ca. 80 mill. kr.

Ordning med 2 karensdage:

ca. 150 mill. kr.

Ordning med 3 karensdage:

ca. 210 mill. kr.

Med regeringens lovforslag og 3 karens-

*) Uddrag af denne publikation er optrykt som underbilag på side 91.

**) Se tillige svaret på spørgsmål 43.

dage vil udgiftsstigningen således være af en størrelsesorden på 660 mill. kr.

Spørgsmål 6:

Ifølge de almindelige bemærkninger til lovforslaget, side 9, 2. spalte, 5. afsnit, vil en ventetid på 3 dage og en begrænsning på 1 år i varigheden af ydelsen for mange mennesker medføre et betydeligt indtægtstab, som det endda jævnlige vil være nødvendigt helt eller delvis at dække efter andre sociale ordninger, f. eks. forsorgsloven. Ifølge side 13, 2. spalte, vil afskaffelsen af karensdagene og varighedsbegrænsningen medføre en besparelse på 50-60 mill. kr. efter lov om offentlig forsorg.

Det bedes oplyst, hvilke beregninger dette støttes på, hvorved bemærkes, at indtægtstab for 3 dage formentlig kun i sjældne tilfælde vil give ret til hjælp efter forsorgsloven.

Svar:

Ifølge finanslovforslaget for 1972-73 er udgiften til underholdshjælp i tilfælde af langvarig sygdom skønnet til ca. 35 mill. kr. Tages der herefter hensyn til det indtægtstab på grund af karenstid, som det formentlig jævnlige vil være nødvendigt at dække efter forsorgsloven, anslås den øvrige besparelse til 50-60 mill. kr.

Det kan tilføjes, at det er blevet fremhævet fra repræsentanterne for de kommunale socialforvaltninger under drøftelse om ordningen, at der under de gældende regler i vidt omfang må ydes hjælp efter forsorgsloven til dækning af indtægtstab i karenstiden.

Spørgsmål 7:

Socialreformkommissionens argumentation og indstilling for så vidt angår spørgsmålet om afskaffelse af karensdagene udledes i koncentreret form.

Svar:

Der henvises til socialreformkommissionens 1. betænkning side 266-71.

Såfremt karensdagene afskaffes for dagpenge under sygdom og ulykke, opnås ensartede regler for alle dagpengesikringer — ordinær ventetid blev ophævet inden for arbejdsløshedsforsikringen ved lovændringen i 1967. Samtidig opnås ligestilling med betydelige grupper, navnlig funktionærer og tjenestemænd, der allerede idag er sikret